

Κι'έλεγε κι'ή στάνη
καθενός τσοπάνη:
Μάρς, παιδιά, με δρδες,
'δγητε σανιδάδες,
Ροβεσπέροι Γάλλοι,
Μπράνκο Παρτογάλο,
ρίχνετε σ'ε Στέμματα
Φιλαρέτων βλέμματα.

Πάνε τὰ Παλλάδια...
βγάλετε φυλλάδια,
βγάλετε χαρτιά
κόκκινα, φωτιά.

'Αχ! τὸ Στέμμα τώρα γιὰ τὸν Κορηκὸ
'στοὺς παλῆους, τοὺ φιλῶς φάνηκε κακὸ.
Σ'δλους μας ὁ Κορηκὸς
ἔκανε χαλάστρα,
κι'έγινε βασιλικὸς
σὲ καινούρια γλάστρα.

Δράξετε λοιπὸν εὐλ'ἀπὸ γκαμπά...
δὲν μὰς θέλει πιά, δὲν μὰς θέλει πιά.

'Η Κορῶνα χέρι
βίνει' στὸν Λευτέρη.
Γιὰ τὸν ἔνο θεῖνε
τροφερατὶ ἀγάπαις,
καὶ τοὺς ντόπιους ρίχνε:
σὸν φελούς, σὸν τάπαις.

Τούτων τὸν στηρίζει
μ'ἔλη τὴν ἀγάπη,
καὶ σ'αὐτὸν χαρίζει
δύναμι Σατρέπη.

'Αλλος Κρόμδελ τῆς Βουλῆς
θῶσαις κι'ἀποθῶσαις,
ἄλλος νέος Τσομπελῆς
πλὴν τσομπάει καὶ φῶσαις.

Δράξετε λοιπὸν εὐλ'ἀπὸ γκαμπά...
δὲν μὰς θέλει πιά, δὲν μὰς θέλει πιά.

Γιὰ τὸν μουσαφιρῆ
διαλοῦσαις γράφει,
καὶ σ'ἑμᾶς σαβίρει
τὸ γνωστὸ πλάφι.

Χάρες τώρα τῶσαις
κάνει'στὸ κῆρτα,
καὶ σ'ἑμᾶς τῆς γκῆσαις
λέει μόνοπρῆται.

Δράξετε λοιπὸν εὐλ'ἀπὸ γκαμπά...
δὲν μὰς θέλει πιά, δὲν μὰς θέλει πιά.

Τὰς καὶ μερικὸί σκοῦζουσι Συντάκτικοί.

Μὰς ἦλθε κατακέφαλα μεγάλο κεραμίδι...
πάμε'στ' Ἀνάπλι, δὲ παιδιά, πάμε'στὸ Παλαμῆδι.
'Οχεντραῖς μὰς ἐπέκλωσαν φῆβη, δεντρογαλαῖς,
γι'αὐτὸ τὸ πραξικόπημα ποῦ στήθος δὲν κοχλάζει;
πάμε γιὰ συνεδρίασι σὲ τρύπαις, σὲ σπηλιαῖς,
ἄλλ'ἄνωσι πῶς καλλίτερα νὰ πάμε'στοὺ Καζάτζη.

'Εθὼ φρουρὰ μὰς ἀπειλεῖ
καὶ μαίνονται θηρία,
καὶ δὲν ἀφίνου'στὴ Βουλῆ
νὰ γίνῃ συνεδρία,

μή τε νὰ βγάλωμ'ἔξ'αυτῆς κανένα μανιφέστο,
ἄλλοιῶς μὰς φοβερίζουσι πὸς θὰ μὰς πᾶν ἄριστο.

Παράνομος Διάλυσις... καὶ ποῦς γι'αὐτὴν δὲν φρίττει;
ἔμπρὸς γιὰ συνεδρίασι'στοὺ Νεοκλή τὸ σπῆτι,
κι'ἀλόγητα κτυπήσατε παρανομοῦντας Κάρρους
κι'ἀρπάξετε τοὺς ἀσθεῖς καὶ ρίχτε τοὺς σὲ τάρρους,
καὶ μία σκούφιμα κόκκινη θάλτε καὶ τοὺ Καζάτζη,
καθὼς κορδόνεται'ψηλὸς πολὺ θὰ τοῦ ταιριάζῃ.

Τέτοια φωνάζουσι μερικοί, κι'ἕνας ἀσθεὺς λέει:
καὶ τάχατε ε'χάσαμε, ποῦ τόσο λυσσαλοί
φονάζομε, στριγγίλλομε,
κι'ἀγρίως ὀλοόχομε;

Εἰς ἔδρας Συνελεύσεως'στηρίξαμε τοὺς ὄμους,
καλὰ τὴν ἐπεράσαμε μὲ γεγῆ μας καὶ χαρὰ μας,
καὶ μὲς'στὰ καπινοτήρια καὶ μὲς'στοὺς διαβρόμους
ἄρρηγναμε τῆς στάκταις μας καὶ ταποτόγαρά μας.

Θαυμάσαμε καὶ τῆς Διπλῆς ταβάνια καὶ πατάματα
καὶ μερικοί'πιστέψανε πὸς σκάρωσαν καὶ κόμματα.
Μὰ καὶ λαρόγγια θεῖξαμε πὸς ἔχομε καὶ γλώσσασι,
'στὸ τέλος πληρωθήκαμε καὶ χλιμαῖς ὀκτακόσαις.

Καὶ Λαὸς καὶ Στέμματα ζήτω κι'ἡ Διπλῆ διαλυθήτω.

Διελύθησαν ὀμάδες, πράσινοις ἐληγαῖς, κορδόνια,
πάει πάει κι'ὁ Βερρομῆτης,
ποῦχει φαβορίταις πρώτης,
καὶ τὸν ἔβλεπαν σκαμομένο μερικό μὲ μπαρμπιτόνγια.

Πάει κι'ἔκείνος ὁ Γαλαδᾶς... πληροφορίας γύρουσε
καὶ κατηγορητήρια τοῦ Κόντε τοῦ μαγειρέου.
Πάνε καὶ Κουλουμβάκηδες, ποδικαναν τρικυμιαῖς,
κι'ὁ Μαζαράκης ἔφυγε, ποῦελεγε παρομιαῖς.
Σκορποῦνε καὶ προγαστορεῖς, σκορποῦν καὶ μπακαλιζοῦροι,
μ'ἔλπιδα πὸς θ'ἀνταμωθοῦν'στὴ Χάδρα τοῦ Γενιέρη.

Τῆς Διπλῆς τὸ τραγοῦδι θὰ φύλλο,
εἶναι κάπως χαθᾶς θλιβερός...
ἔαφνικὸ τὴν εἰρήνη μεγάλο
κι'ὁ κακὸς τῆς ψυχρὸς τῆς καιρὸς.

'Η Διπλῆ ξεφωνίζει καθένος
στὶ σφᾶς δὲν εἶχε τὰς φρένας,
κι'ἦτο μόνη φρονεῖς κι'ἀγωνία
πὸς νὰ γίνῃ φαγοῦρα χρονία.

Διελύθη, καὶ γὰρ ἀφηνίασε
σὸν ἀλογ'ἀργίλο...
διελύθη, καὶ γὰρ ἐγκαινίασε
τὴν δρᾶσιν μὲ εὐλο.

Διελύθη, καὶ γὰρ παραβρόντησαν
τῆς φωνῆς τῆς τὰς μέταλλα...
διελύθη, καὶ γὰρ εἶοι'φρόντισαν
νὰ νιάζῃ τὰ πέταλα.